

Frits Jongboom: „Ik merk wel eens dat ons gezinsleven als een verademing wordt ervaren.”

Predikant & huisvrouw

Hij heeft een baan, zij zorgt voor het gezin. Tegenwoordig trekken ze vaak samen op en ook dat bevalt prima. **Tekst:** Monique van de Sande **Foto:** Marco Okhuizen

HIJ FRITS JONGBOOM (43), predikant en schrijver (fulltime)

Frits: 'Mijn moeder was vroeger gewoon thuis en Tjitta's moeder ook. Dat wij voor dezelfde rolverdeling zouden kiezen, was eigenlijk vanzelfsprekend. Ik kom uit Zwolle en Tjitta komt uit Dordrecht. Na ons trouwen kreeg ik een baan bij de Nederlandse Spoorwegen in Amsterdam. Dat betekende verhuizen. Tjitta heeft toen haar baan als boekhoudkundig medewerkster opgezegd en is vrijwilligerswerk gaan doen. Eén inkomen vonden we genoeg. Krap een jaar later kregen we ons eerste kind. De andere drie kwamen daar vlot achteraan. Tjitta vond en vindt het heerlijk om voor de kinderen te zorgen. Ook ik voel me nog altijd bijzonder prettig bij onze keus, al is die intussen niet meer zo gangbaar. In onze kennissenkring zijn nog maar weinig mensen die ook zo leven. Toch proef ik geen weerstand. Niet dat iedereen jaloers is, maar ik merk wel eens dat ons gezinsleven als een verademing wordt ervaren. Werken naast de zorgtaak betekent dat je opvang moet organiseren. Bij ons is Tjitta er altijd. Opvoeden brengt verantwoordelijkheden met zich mee. Wat dat betreft heb ik me nooit willen verschuilen achter mijn carrière. Een tijdlang heb ik vier dagen gewerkt om meer aandacht aan de kinderen te kunnen besteden. Maar vierenhalf jaar geleden heb ik toch weer gekozen voor een fulltime baan. Meer dan dat zelfs, want predikant ben je dag en nacht. Het lastige was dat we opnieuw moesten verhuizen. Ondanks mijn drukke werkzaamheden maak ik nog steeds zoveel mogelijk tijd vrij voor de kin-

deren. We musiceren vaak, en gaan na het avondeten altijd samen voetballen. Voor half negen maak ik dus geen afspraken. Ik heb zelfs nog zoveel energie over dat ik naast mijn werk ben gaan schrijven. Acht boeken in twee jaar. Dat het er allemaal zo makkelijk uitrolt, beschouw ik als een gave van God. Het fijne vind ik dat Tjitta en ik door mijn huidige baan dichterbij elkaar zijn gekomen. Ze gaat vaak mee op pastorale bezoeken. Verder leest ze alles wat ik geschreven heb als eerste. Die frisse kijk heb ik nodig.'

ZIJ TJITTA JONGBOOM-DE JONG (42), huisvrouw en predikantsvrouw (fulltime)

Tjitta: 'Vroeger pakte Frits na het eten soms spontaan de theedoek, maar ik vond het minstens zo leuk als hij met de kinderen buiten ging spelen. Daar keek ik dan naar vanuit het keukenraam. Stress kennen we niet zo en dat is een groot goed in een tijd waarin alles jachtig lijkt te moeten. Veel vrouwen voelen zich bekneld als ze niet buiten de deur werken. Ik heb die gevoelens nooit gehad. Frits en ik deden allebei waar we goed in waren, en dat doen we nog steeds. Op die manier loop je niet tegen je grenzen op. In bepaalde opzichten is Frits mijn tegenpool. Hij is snel enthousiast, springt makkelijk in iets nieuws. Ik ben huiveriger voor veranderingen, maar de verhuizing is gelukkig goed uitgekapt. Frits staat nu wat meer 'in the picture'. Ik hoef niet zo nodig op de voorgrond, al vind ik het leuk dat ik me heb kunnen ontwikkelen als predikantsvrouw. Toch groei je als moeder net zo goed, doordat je kinderen telkens in een andere fase belan-

'Ik hoef niet zo nodig op de voorgrond, al vind ik het leuk dat ik me heb kunnen ontwikkelen als predikantsvrouw.'

den. Zorgen dat iedereen functioneert, geeft me nog steeds veel voldoening.

Ik heb er wel aan moeten wennen dat Frits meer vanuit huis werkt. Vroeger hoefde ik met niemand rekening te houden, maar ineens was daar een man die om tien uur riep: 'Is er koffie?' Terwijl ik bijvoorbeeld net wilde gaan stofzuigen. Dus zijn we gaan praten over wederzijdse verwachtingen. De slotsom is dat we eerst onze eigen gang gaan en daarna toch samen koffie drinken omdat dat zo'n prettig moment is om de lopende zaken te bespreken. Soms staat de koffie trouwens voor mij klaar. Nu de kinderen groter zijn, zou ik een parttime baan kunnen zoeken. Dan hebben we natuurlijk meer geld. De kinderen lijkt dat wel wat. Maar als ik zeg: 'Je krijgt ook minder aandacht', is het meteen stil. Eerlijk gezegd geniet ik zelf nog te veel.' ■

*Burgerlijke staat; getrouwd
Sinds: 19 jaar
Kinderen: drie zoons (18, 16 en 14 jaar), een dochter (12 jaar)
Woonplaats: Zaandam*